

DE HONIGMIEREN.

In een verhaal der expeditie van Luitenant WHEELER naar Nieuw-Mexico en Arizona, door o. LOEW, geplaatst in PETERMANN'S *Geographische Mittheilungen*, 1874, XI p. 402, leest men over deze zonderlinge insekten, die van WESTWOOD den naam van *Myrmecocystus mexicanus* ontvangen hebben, het volgende.

“In de streek tusschen Santa Fé en Ildefonso vonden wij een opmerkelijk insekt, de Honig-mier. Deze soort werpt niet, zooals andere soorten van mieren, hoopen op, maar graaft zich smalle tot 2 à 3 voet onder den bodem uitstreckende gangen. Slechts een kleine, 2 duim wijde, kraterachtige diepte toont aan waar zij te vinden zijn. Bij het graven ontmoet men holten, waarin de honigdragende mieren bewaard worden als een voorraad van voedsel voor de overige leden der kolonie, die geen honig voortbrengen maar den overigen arbeid verrichten.

Het geheele achterlijf van de honigmieren wordt tot een enkel bolvormig honig-reservoir; het zwelt op tot de grootte van een erwt en is zoo sterk uitgezet dat men gelooven zoude dat het bersten moet. Het is zoo doorschijnend dat men er het darmkanaal in ziet liggen. Het diertje beweegt den kop en de pooten heen en weder, maar het kan zich niet van zijn plaats bewegen en blijft daar totdat het in den winter door de overige mieren wordt opgegeten. Hoe groot het verschil is tusschen het diertje zelf en den voorraad honig dien het bergt, moge daaruit blijken dat het diertje alleen niet meer dan 4 milligram, en de honig die in het achterlijf is opgehoopt 240 milligram weegt.

116.
